

Diumenge XIX durant l'any (A)

EVANGELI

+ Mateu 14, 22-33

Tot seguit, Jesús va fer pujar els deixebles a la barca i els manà que passessin al davant d'ell cap a l'altra riba, mentre ell acomiadava la gent. Després d'acomiar-los va pujar tot sol a la muntanya a pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat un bon tros de terra, i les ones la sacsejaven, perquè el vent era contrari. A la matinada, Jesús va anar cap a ells caminant sobre l'aigua. Quan els deixebles el veieren caminant sobre l'aigua, es van esglaïar i es digueren:

--És un fantasma!

I es posaren a cridar de por.

Però de seguida Jesús els digué:

--Coratge! Sóc jo. No tingueu por!

Pere li contestà:

--Senyor, si ets tu, mana'm que vingui caminant sobre l'aigua.

Jesús li digué:

--Vine.

Pere baixà de la barca, es posà a caminar sobre l'aigua i anà cap a Jesús. Però en veure que el vent era fort, es va acovardir. Llavors començà d'enfonsar-se i cridà:

--Senyor, salva'm!

A l'instant, Jesús estengué la mà i va agafar-lo tot dient-li:

--Home de poca fe! Per què has dubtat?

Llavors pujaren a la barca, i el vent va parar. Els qui eren a la barca es prosternaren davant d'ell i exclamaren:

--Realment ets Fill de Déu.

Paraula de Déu.

HOMILIA

10 d'agost de 2014

ENMIG DE LA CRISI

No és difícil de veure en la barca dels deixebles de Jesús, sacsejada per les ones i desbordada pel fort vent en contra, la figura de l'Església actual, amenaçada des de fora per tota mena de forces adverses i temptada des de dins per la por i la poca fe. Com llegir aquest relat evangèlic des de la crisi en la qual l'Església sembla que avui naufraga?

Segons l'evangelista, "Jesús va anar cap a ells caminant sobre l'aigua". Els deixebles no són capaços de reconèixer-lo enmig de la tempesta i la foscor de la nit. Els sembla un "fantasma". La por els té aterrits. L'única cosa real és aquella forta tempesta.

Aquest és el nostre primer problema. Estem vivint la crisi de l'Església contagiant-nos els uns als altres desànim, por i manca de fe. No som capaços de veure que Jesús se'ns està acostant precisament des d'aquesta forta crisi. Ens sentim més sols i indefensos que mai. Jesús els diu tres paraules: "Coratge! Sóc jo. No tingueu por!". Només Jesús els pot parlar així. Però les seves oïdes només senten l'estrèpit de les ones i la força del vent. Aquest és també el nostre error. Si no escoltem la invitació de Jesús a posar-hi la nostra confiança incondicional, a qui acudirem?

Pere sent un impuls interior i sostingut per la crida de Jesús, baixa de la barca i "es posa a caminar sobre l'aigua i va cap a Jesús". Així hem d'aprendre avui a caminar cap a Jesús enmig de la crisi: recolzant-nos, no en el poder, el prestigi i les seguretats del passat, sinó en el desig de trobar-nos amb Jesús enmig de la foscor i les incerteses d'aquests temps. No és fàcil. També nosaltres podem vacil·lar i enfonsar-nos com Pere. Però el mateix que ell, podem experimentar que Jesús estén la seva mà i ens salva mentre ens diu: "Homes de poca fe! Per què dubteu?".

Per què dubtem tant? Per què no estem aprenent gairebé res de nou de la crisi? Per què continuem buscant falses seguretats per "sobreviure" dins les nostres comunitats, sense aprendre a caminar amb fe renovada cap a Jesús a l'interior mateix de la societat secularitzada dels nostres dies?

Aquesta crisi no és el final de la fe cristiana. És la purificació que necessitem per alliberar-nos d'interessos mundans, triomfalismes enganyosos i deformacions que ens han anat allunyant de Jesús al llarg dels segles. Ell està actuant en aquesta crisi. Ell ens està conduint cap a una Església més evangèlica. Revifem la nostra confiança en Jesús. No tinguem por.

José Antonio Pagola

Blog: <http://sopelakoeliza.blogspot.com>
<http://iglesiadesopelana.blogspot.com>

José Antonio Pagola Itxaldiaren Bideoak ikusteko:
<http://iglesiadesopelana3v.blogspot.com>